

Briselē, 1.12.2016.
COM(2016) 757 final

2016/0370 (CNS)

PVN modernizācija uzņēmumu pārrobežu e-komercijas darījumiem ar patērētājiem

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām
pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā**

{ SWD(2016) 379 final }

{ SWD(2016) 382 final }

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma iemesli un mērķi

Eiropas Komisija ir apņēmusies nodrošināt preču un pakalpojumu brīvu apriti un iespēju privātpersonām un uzņēmumiem bez grūtībām piekļūt tiešsaistes darbībām un īstenot tās godīgas konkurences apstākļos. Spēkā esošajiem noteikumiem PVN jomā Komisijas 2015. gada maija paziņojumā “Digitālā vienotā tirgus stratēģija Eiropai”¹ un 2016. gada aprīļa paziņojumā “Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks pieņemt lēmumu”² par galveno prioritāti tika noteikta tādu šķēršļu novēršana pārrobežu e-komercijas jomā, kuru pamatā ir sarežģītās PVN saistības, kā arī sistēmisks neitralitātes trūkums, kas traucē darījumdarbībai ES. Priekšlikumi modernizēs spēkā esošos PVN noteikumus, ko piemēro e-komercijas darbībām, un palīdz padarīt PVN atbilstošu nākotnes prasībām.

Būtībā ir divi iemesli rīkoties:

- pirmkārt, sarežģītās PVN saistības bieži tiek minētas kā viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ uzņēmumi neiesaistās pārrobežu e-komercijā, un tas nozīmē, ka daudzi uzņēmumi nevar piekļūt vienotajam tirgum. Aplēse liecina, ka PVN saistību izpilde gadā vidēji izmaksā EUR 8000 katrā dalībvalstī, kurā uzņēmums sniedz pakalpojumus vai piegādā preces. Tās uzņēmumiem, it īpaši MVU, ir ievērojamas izmaksas.
- Otrkārt, spēkā esošā sistēma nav neitrāla, jo ES uzņēmumi pilnīgi noteikti ir nelabvēlīgākā situācijā kā ārpussavienības uzņēmumi, kuri var likumīgi un, bieži nepildot saistības, ES sniegt pakalpojumus un piegādāt preces bez PVN. Ņemot vērā to, ka PVN likme var sasniegt pat 27 %, pastāv būtiska atšķirība par labu ārpussavienības uzņēmumam, ja tam PVN nepiemēro.
- Treškārt, sarežģītā spēkā esošā sistēma, kā arī spēkā esošais izņēmums attiecībā uz mazu sūtījumu importu nozīmē to, ka dalībvalstis zaudē ievērojamus nodokļa ieņēmumus. Aplēse liecina, ka neiekasētais PVN un neizpildītās saistības pārrobežu e-komercijā pašlaik rada zaudējumus EUR 5 miljardu apmērā gadā.

Sagatavojot šo priekšlikumu, Komisija labāka regulējuma programmas ietvaros veica normatīvās atbilstības pārbaudi attiecībā uz pastāvošo vienas pieturas aģentūras minishēmu (MOSS), ko piemēro elektroniski sniegtiem pakalpojumiem starp uzņēmumiem un patērētājiem: B2C, kā arī uz 2015. gada izmaiņām šādu pakalpojumu sniegšanas vietas noteikšanas normās. Priekšlikumā pienācīgi ņemts vērā šis novērtējums. Konkrētāk, priekšlikumā pievērsta uzmanība trūkumiem un šķēršļiem, ar ko saskaras MVU un mikrouzņēmumi. Skaitliski tas nozīmē, ka 2018. gadā ieviešot ES iekšienē robežvērtību pārrobežu darījumos, no pastāvošās MOSS sistēmas tiks izslēgti 6500 uzņēmumi, kas potenciāli radīs šiem uzņēmumiem izmaksu ietaupījumus EUR 13 miljonu apmērā. 2018. gadā ieviešot vienkāršotas prasības par pierādījumiem, priekšrocības gūs vēl papildu 1000 uzņēmumi. Robežvērtība, kuru precēm piemēros arī tad, kad 2021. gadā tiks paplašināta MOSS darbības joma, sniegs priekšrocības 430 000 uzņēmumu, radot tiem potenciālus ietaupījumus EUR 860 miljonu apmērā.

Iniciatīvas normatīvās atbilstības (REFIT) aspekts skar arī jaunās iniciatīvas galvenos mērķus – “samazināt ar pārrobežu e-komerciju saistīto slogu, ko rada dažādie PVN režīmi”. Rezultātu

¹ COM(2015) 192 *final*.

² COM(2016) 148 *final*.

izteiksmē, ar priekšlikumu paredzēts samazināt uzņēmumu PVN saistību izpildes izmaksas par EUR 2,3 miljoniem gadā, sākot no 2021. gada, un vienlaikus palielināt dalībvalstu PVN ieņēmumus par EUR 7 miljardiem. Turklāt MOSS darbības jomas paplašināšana 2021. gadā atrisinās arī dažādus citus trūkumus, kas konstatēti 2015. gada iniciatīvas *REFIT* novērtējumā, piemēram, nepieciešami mītnes valsts noteikumi rēķinu piesūtīšanas prasībām, revīziju koordinēšana, saziņa ar nodokļa maksātājiem un, patiesi, robežvērtības paredzēšana preču piegādātājiem, kā arī pakalpojumu sniedzējiem.

- **Atbilstība pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Priekšlikuma vispārīgie mērķi ir iekšējā tirgus sekmīga darbība, ES darījumdarbības konkurētspēja un nepieciešamība nodrošināt faktisku nodokļu uzlikšanu digitālajai ekonomikā. Priekšlikums ir saskaņā ar nākotnē PVN jomā piemērojamo galamērķa principu, kā noteikts nesenajā PVN rīcības plānā, kas saņēmis Padomes atbalstu³.

Bez PVN rīcības plāna šis priekšlikums ir noteikts par galveno iniciatīvu Digitālā vienotā tirgus stratēģijā⁴ (*DVT stratēģija*), kā arī Vienotā tirgus stratēģijā⁵ un E-pārvaldes rīcības plānā⁶.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Šā priekšlikuma pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 113. pants. Šajā pantā paredzēts, ka Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, ar vienprātīgu lēmumu pieņem noteikumus par dalībvalstu noteikumu saskaņošanu netiešo nodokļu jomā.

- **Subsidiaritāte**

Priekšlikums ir saskaņā ar subsidiaritātes principu, jo galvenās identificētās problēmas (tirgus traucējumi, augstas administratīvās izmaksas utt.) izraisa spēkā esošās PVN direktīvas un saistīto aktu noteikumi. Ņemot vērā to, ka PVN ir ES līmenī saskaņots nodoklis, dalībvalstis nevar reglamentēt noteikumus un tādēļ jebkurai iniciatīvai par PVN modernizēšanu pārrobežu e-komercijā ir nepieciešams Komisijas priekšlikums grozīt PVN direktīvu. Priekšlikums noteikti sniedz tādu pievienoto vērtību, kas nav sasniedzama dalībvalstu līmenī, ņemot vērā to, ka galvenais vienkāršojums ir MOSS sistēma, ko piemēro visās dalībvalstīs un kas pieejama uzņēmumiem, lai vienkārši un efektīvi aprēķinātu nodokli, kas maksājams visās dalībvalstīs. Ieteikuma tiesību pieeja, kad dalībvalstis brīvprātīgi piemēro MOSS, nav īstenojama, jo tā paredz izņēmumu no parastajiem noteikumiem un tādējādi tai ir nepieciešama koordinēta pieeja, pamatojoties uz IT infrastruktūru.

- **Proporcionalitāte**

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu — tas nozīmē, ka rīcība nesniegsies tālāk par to, kas ir nepieciešams Līguma mērķu īstenošanai, un konkrēti vienotā tirgus sekmīgas darbības nodrošināšanai. Tāpat kā ar subsidiaritātes testu, dalībvalstīs nav iespējams risināt problēmas un novērst problēmu cēloņus bez PVN direktīvas grozījumu priekšlikuma. Ar priekšlikuma proporcionalitāti saistīta virkne svarīgu aspektu. Pirmkārt, priekšlikuma īstenošana paredzēta divos posmos, jo konkrētus pasākumus, piemēram, robežvērtību un

³ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

⁴ COM(2015) 192 *final*.

⁵ COM(2015) 550 *final*.

⁶ COM(2016) 179 *final*.

vienkāršotās saistības vai ieviest 2018. gadā un tam nav nepieciešama IT izstrāde. Savukārt īstenošanas datums 2021. gadā priekšlikuma galvenajiem elementiem nozīmē to, ka priekšlikumā ņemts vērā – dalībvalstīm būs nepieciešams pietiekams laiks, lai nodrošinātu IT sistēmu izstrādi un testēšanu. Tas turklāt dod iespēju plašākām apspriedēm ar darījumdarbības aprindām. Otrkārt, ir skaidrs, ka radīsies grūtības muitas administrācijām, jo atbrīvojuma no PVN atcelšana mazas vērtības importam izraisīs būtisku tādu sīkpaku skaita pieaugumu, par kurām jāiekasē PVN, savukārt to daļēji atsvērs vienkāršojums, ko piedāvā MOSS importa režīms, kas skar visas sīkpakas ar vērtību līdz EUR 150, PVN ieņēmumu pieaugums dalībvalstīm EUR 7 miljardu apmērā gadā un vienādi konkurences apstākļi tām ES darījumdarbības aprindām, kuras pašlaik ir nelabvēlīgākā situācijā.

- **Instrumenta izvēle**

Priekšlikumā paredzēts grozīt četrus tiesību aktus. Pirmkārt, grozījumi tiks veikti Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁷ (PVN direktīva) un Regulā (ES) Nr. 904/2010 par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā⁸. Salīdzinoši mazāki grozījumi tiks izdarīti Direktīvā 2009/132/EK, kas nosaka Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) punkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo importu⁹, un Regulā (ES) 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu¹⁰.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanās stratēģijai ir divi galvenie mērķi. Pirmais mērķis bija iegūt informāciju analīzei *REFIT* nolūkiem attiecībā uz 2015. gada noteikumu par pakalpojumu sniegšanas vietu izmaiņu un MOSS īstenošanu, un otrais mērķis bija noskaidrot ieinteresēto personu viedokļus par Komisijas saistībām, kas ietvertas Digitālā vienotā tirgus stratēģijā, attiecībā uz PVN sistēmas modernizēšanu pārrobežu e-komercijas jomā.

Apspriežu procesā bija četri galvenie aspekti:

- (1) Apspriedes un ieinteresēto personu darbgupas, ko vadīja *Deloitte* un kas bija daļa no pētījuma “PVN aspekti pārrobežu e-komercijā – Risinājumi modernizēšanai” (2015. gada februāris – 2016. gada jūlijs);
- (2) *Fiscalis* seminārs (2015. gada septembris, Dublina) ar dalībvalstīm un darījumdarbības aprindām;
- (3) Īpaša apspriešanās ar galvenajām ieinteresētajām personām;
- (4) Atklāta sabiedriskā apspriešana¹¹.

⁷ OV L 347, 11.12.2006, 1. lpp.

⁸ OV L 268, 12.10.2010, 1. lpp.

⁹ OV L 292, 10.11.2009, 5. lpp.

¹⁰ OV L 77, 23.3.2011, 1. lpp.

¹¹

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2015_vat_cross_border_ecommerce_en.htm.

Komisija saņēma apmēram 370 atzinumus. Visi sabiedriskās apspriešanas atzinumi ir pieejami TAXUD ĢD tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public-consultation-results_en.xlsx

Ietekmes novērtējuma galvenais mērķis bija dažādo risinājumu ietekme uz MVU. Ir veikti īpaši pasākumi, lai saprastu un risinātu problēmas, ar ko saskaras MVU, kuri sniedza šim novērtējumam nepieciešamo informāciju un skaitliskos datus. Šajā ziņā pētījums tiešsaistē bija konkrēti adresēts mazajiem un mikrouzņēmumiem un to pārstāvju grupām, un Komisija nodrošināja to, ka MVU tika pārstāvēti ieinteresēto personu konferencē.

Sīkāku informāciju var atrast ietekmes novērtējuma 2. pielikumā “Apspriešanās ar ieinteresētajām personām kopsavilkuma ziņojums”.

Bažas, ko apspriežu procesā pauda uzņēmumi un uzņēmumu apvienības, tostarp mazie un vidējie uzņēmumi, lielākoties skar 2015. gada noteikumus par pakalpojumu sniegšanas vietas noteikšanu un par MOSS piemērošanu attiecīgajiem pakalpojumiem (nepieciešama robežvērtība, mītnes valsts noteikumu izmantošana attiecībā uz dažām īpašām PVN saistībām, piemēram, rēķinu piesūtīšana un uzskaites vešana, revīzijas koordinēšana, utt.), un tās lielā mērā ņemtas vērā šajā priekšlikumā.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Komisija izmantoja analīzi, ko veica *Deloitte* saistībā ar pētījumu “PVN aspekti pārrobežu e-komercijā – Risinājumi modernizēšanai” (2015. gada februāris – 2016. gada jūlijs), 1., 2. 3. daļa. Pētījums ir publicēts Komisijas tīmekļa vietnē šādā lapā: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/reports_published/index_en.htm.

Pētījuma mērķis bija robežvērtība. Pirmkārt, sniegt e-komercijas PVN aspektu ekonomisku analīzi spēkā esošo PVN noteikumu skatījumā (1. daļa). Otrkārt, izvērtēt risinājumu ietekmi, ievērojot pārrobežu e-komercijas PVN aspektu modernizāciju (2. daļa). Treškārt, novērtēt to, kā īsteno izmaiņas pakalpojumu sniegšanas vietas noteikumos telekomunikāciju un apraides pakalpojumiem, kā arī elektroniski sniegtiem pakalpojumiem (turpmāk “elektroniski pakalpojumi”) un ar to saistīto MOSS, kas stāsies spēkā 2015. gada janvārī (3. daļa).

Turklāt notika divas sanāksmes ar ekspertiem. Seminārs “Fiscalis 2020” notika 2015. gada septembrī Īrijā, un tajā piedalījās gan PVN eksperti no dalībvalstīm, gan darījumdarbības aprindas. Semināra galvenais mērķis bija novērtēt 2015. gada pakalpojumu sniegšanas vietas noteikumus un MOSS, kā arī risinājumi PVN modernizēšanai pārrobežu e-komercijā, kas iekļauti priekšlikuma sākotnējā ietekmes novērtējumā. Otra darbgrupa *Fiscalis 2020* un *Customs 2020* sanāca 2016. gada aprīlī Zviedrijā, tajā piedalījās dalībvalstu nodokļu un muitas eksperti, un galvenais mērķis bija aplūkot priekšlikuma daļu, kas saistīta ar importu (atbrīvojuma no PVN atcelšana mazu sūtījumu importam un MOSS attiecināšana uz maziem sūtījumiem ar vērtību līdz EUR 150).

Abās sanāksmēs bija labs rezultāts, un šajās sanāksmēs saņemtie ieteikumi tika vēlāk ņemti vērā šajā priekšlikumā.

- **Ietekmes novērtējums**

Priekšlikuma ietekmes novērtējumu 2016. gada 22. jūnijā izskatīja Regulējuma kontroles padome. Padome sniedza pozitīvu atzinumu par priekšlikumu un vairākus ieteikumus, kuri tika ņemti vērā. Padomes atzinums un ieteikumi ir iekļauti 1. pielikumā Komisijas dienestu darba dokumentam par ietekmes novērtējumu, kas pievienots priekšlikumam. Kopsavilkums ir pieejams šeit: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šis priekšlikums ir ietverts *REFIT* programmā, un šajā ziņā tika veikts īstenošanas novērtējums par 2015. gada izmaiņām attiecībā uz noteikumiem par elektronisko pakalpojumu sniegšanas vietu un *MOSS* sistēmas īstenošanu attiecīgajiem pakalpojumiem. Šis novērtējums liecina, ka *MOSS* ir uzņēmumiem ietaupījusi EUR 500 miljonus salīdzinājumā ar alternatīvo tiešo reģistrāciju un maksāšanu – vidēji EUR 41 000 katram uzņēmumam. Tas atbilst izmaksu samazinājumam par 95 % salīdzinājumā ar alternatīvo tiešo reģistrāciju.

MOSS novērtējums ir bijis arī ļoti noderīgs tādā ziņā, ka tā rezultātā jaunajā iniciatīvā ņemtas vērā priekšrocības un risināti trūkumi, kas konstatēti 2015. gada izmaiņās. Piemēram, šajā priekšlikumā ietverta robežvērtības ieviešana 2018. gadā attiecībā uz 2015. gada izmaiņās aptvertajiem pakalpojumiem, kā arī mazāk stingri noteikumi attiecībā uz prasību par diviem pierādījumiem, ko piemēro elektronisko pakalpojumu sniedzējiem, kuru apgrozījums ir mazāks par EUR 100 000 (tā saucamais vieglais ceļš).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Paredzēts, ka priekšlikums līdz 2021. gadam palielinās dalībvalstu PVN ieņēmumus par EUR 7 miljardiem gadā. Aplēse liecina, ka priekšlikums samazinās uzņēmumu administratīvo slogu par EUR 2,3 miljardiem gadā.

Ietekmei uz dalībvalstu izmaksām vajadzētu būt nelielai, jo *MOSS* tvēruma paplašināšana ir spēkā esošās IT sistēmas pilnveidošana.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, novērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Īstenošanu pārraudzīs Administratīvās sadarbības pastāvīgā komiteja (SCAC). 2015. gada izmaiņu rezultātā SCAC darbā palīdzēs Informācijas tehnoloģijas pastāvīgā komiteja (SCIT).

- **Priekšlikuma galveno noteikumu pārskats**

Priekšlikuma galvenie noteikumi:

- (1) pastāvošā *MOSS* paplašināšana, attiecinot arī uz materiālu preču un pakalpojumu, izņemot elektroniskos pakalpojumus, tālpārdošanu, kā arī uz trešo valstu preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē;
- (2) vienkāršāka režīma ieviešana importa PVN globālai deklarēšanai un maksāšanai tādu preču importētājiem, kuras paredzētas galapatērētājam, ja PVN nav maksāts, izmantojot *MOSS* sistēmu;
- (3) pastāvošo tālpārdošanai Kopienas iekšienē piemērojamo robežvērtību, kuru dēļ rodas vienotā tirgus traucējumi, atcelšana;
- (4) pastāvošo atbrīvojumu no PVN atcelšana, ko piemēro mazu trešo valstu izcelsmes sūtījumu importam, kura dēļ ES pārdevēji ir nelabvēlīgākā situācijā;
- (5) kopēja Kopienas mēroga vienkāršošanas pasākuma ieviešana, tostarp PVN robežvērtība preču un elektronisko pakalpojumu tālpārdošanai Kopienas iekšienē, lai palīdzētu maziem jaunuzņēmumiem e-komercijas jomā, kā arī vienkāršoti noteikumi pircēju identificēšanai;

- (6) noteikumi, kas ļauj ES pircējiem piemērot mītnes valsts noteikumus tādās jomās kā rēķinu piesūtīšana un uzskaites veikšana; un
- (7) labāka koordinācija starp dalībvalstīm, veicot revīziju pārrobežu uzņēmumos, kuri izmanto PVN sistēmu, lai nodrošinātu labus saistību izpildes rādītājus.

- **Konkrēto priekšlikuma noteikumu detalizēts skaidrojums**

1. pants – PVN direktīvas grozījumi – noteikumi stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

1. panta 1. punktā ierosināta PVN direktīvas 28. panta precizēšana, atspoguļojot PVN komitejā notikušās diskusijas. Normai ir pievienoti vārdi “tostarp gadījumos, kad šim nolūkam izmanto telekomunikāciju tīklu, saskarni vai portālu”, lai precizētu to, ka šo pantu piemēro arī tādos gadījumos, kad elektronisko pakalpojumu sniedz, izmantojot starpnieku vai trešo personu, kas rīkojas savā vārdā, bet citas personas interesēs un kas pakalpojumu sniegšanai izmanto elektronisku saskarni.

1. panta 2. līdz 7. punktā ierosināta virkne uzlabojumu pastāvošajos īpašajos režīmos par nodokļa uzlikšanu tādiem elektroniskiem pakalpojumiem, ko nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību, sniedz personām, kas nav nodokļa maksātājas (nodokļa nemaksātājiem), un kas paredzēti PVN direktīvas XII sadaļas 6. nodaļā. Šie uzlabojumi, kuru veikšanai nav nepieciešamas izmaiņas elektroniskajā reģistrācijas un maksāšanas sistēmā (MOSS) un kas ļauj uzņēmējiem, kuri sniedz šādus pakalpojumus, reģistrēties un deklarēt un maksāt PVN vienā dalībvalstī par visiem pakalpojumiem, kas sniegti tādiem pircējiem, kuri veic uzņēmējdarbību Kopienā (“vienas pieturas aģentūras minishēma” jeb “MOSS”), un kuri ir radušies MOSS pilnveidošanas, tostarp konsultāciju ar tirdzniecības aprindām, rezultātā, ir šādi:

- (1) 2. punkts: PVN direktīvas 58. pantā pievieno 2. līdz 5. punktu, tādējādi ieviešot EUR 10 000 robežvērtību, kuru nepārsniedzot, tādu pakalpojumu, uz ko var attiecināt īpašo režīmu elektroniskajiem pakalpojumiem Kopienas iekšienē, piegādes vieta ir pakalpojumu sniedzēja dalībvalstī. Tomēr šie noteikumi nodokļa maksātājiem būtu jāparedz fakultatīvā kārtā, lai tie tomēr varētu izmantot MOSS, piemēram, ja kalendārajā gadā to apgrozījums būtu daudz zemāks par robežvērtību.
- (2) 3. punkts: PVN direktīvas 219.a pants ir grozīts, lai noteiktu, ka piemēro identifikācijas dalībvalsts noteikumus par rēķinu piesūtīšanu. Tādējādi pakalpojumu sniedzējiem būtu jāievēro vienas vienīgas dalībvalsts rēķinu piesūtīšanas noteikumi, nevis katras galamērķa dalībvalsts, kurā sniedz pakalpojumus, noteikumi, kā ir pašlaik.
- (3) 4. un 5. punkts: nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, bet kas ir reģistrējušies kā PVN maksātāji dalībvalstī (piemēram, tādēļ, ka tie minētajā dalībvalstī neregulāri veic darījumus, kas apliekami ar PVN), nevar izmantot ne īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā (“ārpussavienības režīms”), ne īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā (“Savienības režīms”). Tādēļ tie pašlaik nevar izmantot vienkāršojumus, ko piedāvā MOSS, un tiem jāreģistrējas kā PVN maksātājiem katrā dalībvalstī, kurā tie sniedz elektroniskos pakalpojumus. Lai ļautu šādiem nodokļa maksātājiem izmantot ārpussavienības režīmu, priekšlikumā ir izsvītroti vārdi “un kuram nav cita pienākuma būt identificētam PVN nolūkā” PVN direktīvas 358.a pantā ietvertajā definīcijā “nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā” un attiecīgi pielāgots 361. panta 1. punkta e) apakšpunkts.
- (4) 6. un 7. punkts: PVN direktīvas 369. panta 2. punkts un 369.k panta 2. punkts ir grozīti, lai paredzētu to, ka uzskaites veikšanas laikposms ārpussavienības režīmam un attiecīgi Savienības režīmam ir laikposms, ko noteikusi nodokļa maksātāja

identifikācijas dalībvalsts, nevis pašlaik piemērojamais 10 gadu laikposms, kas lielā mērā pārsniedz uzskaites veikšanas prasības daudzās dalībvalstīs.

2. pants – grozījumi PVN direktīvā – noteikumi stājas spēkā 2021. gada 1. janvārī – MOSS paplašināšana

Šajā pantā ietverti noteikumi, kas vajadzīgi, lai PVN direktīvas XII sadaļas 6. nodaļā pašlaik noteiktos īpašos režīmus, ko piemēro elektroniskajiem pakalpojumiem, attiecinātu uz citiem pakalpojumiem, kā arī uz preču tālpārdošanu, gan Kopienas iekšienē, gan ārpus Kopienas. Tātad var svītrot elektronisko pakalpojumu definīcijas PVN direktīvas 358. pantā, savukārt jāpievieno tālpārdošanas definīcija (11. punkts). Šajā pantā turklāt ir ierosināta virkne citu uzlabojumu pastāvošajos īpašajos režīmos. Ierosinātais piemērošanas sākuma datums ir 2021. gada 1. janvāris, jo šo izmaiņu dēļ ir nepieciešams paredzēt sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus un IT sistēmas pielāgojumus, lai varētu veikt reģistrāciju un PVN deklarēšanu un maksāšanu (MOSS).

1. Īpašs režīms nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un sniedz pakalpojumus Kopienā nodokļa nemaksātājiem (ārpussavienības režīms)

Priekšlikums paplašina īpašo režīmu elektroniskajiem pakalpojumiem, kurus sniedz nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību, Kopienā nodokļa nemaksātājiem (PVN direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas 2. iedaļa), attiecinot to arī uz citiem pakalpojumiem. Šim nolūkam nepieciešamas turpmāk norādītās izmaiņas PVN direktīvā.

- Nepieciešams pievienot definīciju “patēriņa dalībvalsts” 358.a pantā, paredzot, ka tā ir dalībvalsts, par kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana atbilstīgi PVN direktīvas V sadaļas 3. nodaļai (13. punkts).
- Nepieciešams aizstāt atsauci “telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskiem pakalpojumi” ar vārdu “pakalpojumi” PVN direktīvas 2. iedaļas virsrakstā (12. punkts) un 359., 363., 364. un 365. pantā (14., 16. un 17. punkts).

Turklāt ir ierosināti divi citi šā režīma uzlabojumi, kas saistīti ar MOSS pilnveidošanu (17. punkts).

- Nepieciešams grozīt PVN direktīvas 364. pantu, pagarinot PVN deklarācijas iesniegšanas termiņu no 20 līdz 30 dienām pēc taksācijas perioda beigām.
- Nepieciešams grozīt PVN direktīvas 365. pantu (14., 16. un 17. punkts), paredzot to, ka iepriekšējo PVN deklarāciju labojumus var veikt nākamajā deklarācijā, nevis to taksācijas periodu deklarācijās, uz ko attiecas labojumi.

2. Īpašs režīms preču tālpārdošanai un pakalpojumu sniegšanai Kopienas iekšienē, ko veic nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patēriņa dalībvalstī (Savienības režīms)

Priekšlikums paplašina īpašo režīmu elektroniskajiem pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patēriņa valstī (PVN direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļa), attiecinot to uz citiem pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa nemaksātājiem, kā arī uz preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē. Šim nolūkam nepieciešamas turpmāk norādītās izmaiņas PVN direktīvā.

- Nepieciešams pievienot definīciju “preču tālpārdošana Kopienas iekšienē” PVN direktīvas 369.a pantā (20. punkta a) apakšpunkts). Jēdziens ir definēts, atsaucoties uz PVN direktīvas 33. panta 1. punktu. Priekšlikumā turklāt ir precizēts 33. panta 1. punkts atbilstoši PVN komitejas norādījumiem. Turklāt, tā kā piegādātājiem, kas veic preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē, būs iespēja izmantot MOSS un deklarēt

un maksāt PVN par to tālpārdevumiem vienā pašā dalībvalstī, priekšlikumā ir atceltas spēkā esošās robežvērtības PVN direktīvas 34. pantā, kuras nepārsniedzot, tālpārdošana ir apliekama ar PVN tajā dalībvalstī, kurā sākas transportēšana vai nosūtīšana (3. un 4. punkts). Minētās robežvērtības aizstāj ar mikrouzņēmumiem piemērojamu robežvērtību EUR 10 000, kuru nepārsniedzot, preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas, uz ko attiecas šis īpašais režīms, vieta ir dalībvalstī, kurā piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību (5. un 6. punkts). Saskaņā ar priekšlikuma 1. panta 2. punktu šo robežvērtību no 2018. gada 1. janvāra būtu jāpiemēro tikai elektroniskajiem pakalpojumiem. No 2021. gada šai robežvērtībai vajadzētu iegūt globālu nozīmi un būt piemērojamai gan elektroniskiem pakalpojumiem, gan preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē. Tādējādi to būtu jāsvīturo 58. pantā un jāiekļauj jaunā 3.a nodaļā (jaunais 59.c pants) PVN direktīvas V sadaļā. Visbeidzot, 220. panta 1. punkta 2. punktā paredzētās saistības izsniegt rēķinu par tālpārdošanu Kopienas iekšienē būtu jāatceļ, ja tiek izmantots šis īpašais režīms (9. punkts), jo šīs saistības attiecas uz pastāvošo tālpārdošanas Kopienas iekšienē režīmu, kurā ir prasība par valstu robežvērtību ievērošanu.

- Nepieciešams pievienot definīciju “patēriņa dalībvalsts” PVN direktīvas 369.a pantā (20. punkta b) apakšpunkts). Tā ir dalībvalsts, par kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana atbilstīgi PVN direktīvas V sadaļas 3. nodaļai, vai tālpārdošanas gadījumā – dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam.
- Nepieciešams grozīt PVN direktīvas 3. iedaļas virsrakstu, kā arī 369.b, 369.c, 369.e, 369.f, 369.h un 369.i, 369.j un 369.k pantu atbilstoši šīs iedaļas darbības jomas paplašināšanai (19., 21. un 23. līdz 28. punkts). Konkrētāk, atsaucēs “nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī” aizstāj ar atsaucēm “nodokļa maksātājs, kas izmanto šo režīmu”, jo prasība neveikt uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī neattiecas uz preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē.
- Nepieciešams paplašināt PVN deklarācijas saturu, kas noteikts 369.g panta 1. punktā, lai ietvertu arī datus par preču tālpārdošanu (24. punkts). Nodokļa maksātājiem, kas veic gan pakalpojumu sniegšanu, gan preču tālpārdošanu saskaņā ar šo īpašo režīmu, būtu jāparedz iespēja abus ietvert vienā un tajā pašā PVN deklarācijā. PVN direktīvas jaunais 369.g panta 2. punkts paredz, ka gadījumā, ja viens nodokļa maksātājs saskaņā ar šo īpašo režīmu piegādā preces no dažādām dalībvalstīm, PVN deklarācijā norāda minēto piegāžu sadalījumu pa patēriņa dalībvalstīm katrai nosūtīšanas dalībvalstij. Šis noteikums ir līdzīgs pastāvošam noteikumam par elektroniskajiem pakalpojumiem, kas ietverts PVN direktīvas esošā 369.g panta otrajā punktā, kurš tagad kļūst par 369.g panta 3. punktu.

Turklāt attiecībā uz ārpussavienības režīmu priekšlikumā pagarināts PVN deklarācijas iesniegšanas termiņš PVN direktīvas 369.f pantā no 20 līdz 30 dienām pēc taksācijas perioda beigām, un PVN direktīvas 369.g panta 4. punktā paredzēts, ka iepriekšējo PVN deklarāciju labojumus var veikt nākamajā deklarācijā, nevis to taksācijas periodu deklarācijās, uz ko attiecas labojumi (24. punkts).

Visbeidzot, ir ierosināts precizēt PVN direktīvas 14. panta 2. punkta c) apakšpunktu (1. punkts) līdzīgi PVN direktīvas 28. panta precizējumam (1. panta 1. punkts), lai paredzētu to, ka šo pantu piemēro arī tādos gadījumos, ja preču pārdošanu tiešsaistē veic, izmantojot starpnieku vai trešo personu, kas rīkojas savā vārdā, bet citas personas interesēs un kas piegādes veikšanai izmanto elektronisko saskarni (piemēram, e-platformu).

3. *Īpašais režīms preču, kuras importētas no trešām valstīm vai trešām teritorijām un kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, tālpārdošanai (importa režīms)*

PVN direktīvas XII sadaļas 6. nodaļā ir pievienota jauna 4. iedaļa, ar ko izveido īpašu režīmu preču, kas importētas no trešām valstīm vai trešām teritorijām, tālpārdošanai (29. punkts). Šajā iedaļā ir tāda pati struktūra un tā balstās uz tiem pašiem principiem kā īpašie režīmi 6. nodaļas 2. un 3. iedaļā.

369.l pantā ir izklāstītas šajā iedaļā piemērojamās definīcijas. Definīcijā “preču, kas importētas no trešām valstīm, tālpārdošana” noteikta īpašā režīma darbības joma, kas aptver tādu preču sūtījumos pārdevumus, kuru patiesā vērtība¹² nepārsniedz EUR 150 un kuru piegādes vietu reglamentē PVN direktīvas 33. panta 2. punkts. Pašlaik tajā noteikts, ka gadījumā, ja preces, kas pārdotas “no tāluma”, importē ne tajā dalībvalstī, kurā beidzas transportēšana pircējam, tad uzskata, ka preču piegāde ir notikusi pēdējā minētajā dalībvalstī. Lai ļautu izmantot īpašo režīmu arī tādos gadījumos, kas dalībvalsts, kurā atrodas pircējs, un importēšanas dalībvalsts sakrīt, 33. panta 2. punktā ir pievienota otra daļa, ar ko paredz, ka nodoklis ir uzliedzams šajā dalībvalstī, ja ir izmantots īpašais režīms (2. punkta b) apakšpunkts). Definīcija “starpnieks” ir nepieciešama, jo pārdevējiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, būtu jānodrošina iespēja iecelt personu, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un kas to vārdā un to interesēs izpilda to PVN saistības saskaņā ar šo īpašo režīmu. Tas, kura dalībvalsts var būt “identifikācijas dalībvalsts”, ir atkarīgs no tā, vai pārdevējs veic uzņēmējdarbību Kopienā un vai tam ir pastāvīga iestāde Kopienā un vai pārdevējs ir vai nav iecēlis starpnieku. Visbeidzot, “patēriņa dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā beidzas preču transportēšana pircējam.

369.m pantā ir noteikts, kurš ir tiesīgs izmantot šo īpašo režīmu. Saskaņā ar priekšlikumu pārdevējam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, būtu jāieceļ starpnieku, izņemot, ja tam ir pienācīgs pilnvarojums no identifikācijas dalībvalsts vai ja tas veic uzņēmējdarbību tādā valstī, ar kuru Savienība ir noslēgusi savstarpējās palīdzības nolīgumu. Attiecīgo valstu sarakstu būtu pēc tam jāizveido ar Komisijas īstenošanas regulu.

369.n pantā paredzēts, ka PVN kļūst iekasējams brīdī, kas ir saņemts maksājums. Šis noteikums ir nepieciešams, lai paredzētu, kuras piegādes būtu jāiekļauj periodiskajā PVN deklarācijā.

369.o līdz 369.x pantā atkārtoti noteikumi, kas ietverti divos pārējos īpašajos režīmos, par identifikāciju, PVN deklarācijām, PVN maksājumiem un uzskaites veikšanu. Jānorāda, ka 369.s pantā ir ietverts īpašs noteikums par importa režīmu, kas paredz, ka dalībvalstīm bez periodiskās PVN deklarācijas nevajadzētu noteikt vēl citas deklarēšanas saistības.

Ja PVN deklarē saskaņā ar šo īpašo režīmu, tad būtu jāparedz, ka, preces importējot, PVN vairs nav jāmaksā. Tādēļ attiecībā uz šādu importu nepieciešams paredzēt atbrīvojumu. Atbrīvojums ir iekļauts PVN direktīvas 143. panta 1. punktā. Lai ļautu muitai identificēt šos sūtījumus importēšanas laikā, muitai vēlākais importa deklarācijas iesniegšanas laikā būtu jānorāda derīgs PVN identifikācijas numuru, kas pierāda to, ka PVN ir deklarēts saskaņā ar īpašo režīmu (7. punkts).

Lai gan šis režīms pirmkārt skar tālpārdošanu galapatērētājiem, nevar izslēgt gadījumus, kad nodokļa maksātāji pērk preces tiešsaistē darījumdarbības nolūkos ārpus Kopienas no tāda pircēja, kas izmanto šo īpašo režīmu. Lai šādiem nodokļa maksātājiem ļautu izmantot tiesības atskaitīt PVN, kas samaksāts par šādiem pirkumiem, 178. pantā ir pievienots jauns g) apakšpunkts, kurā paredzēti atskaitīšanas tiesību izmantošanas nosacījumi (8. punkts).

¹² Patiesā vērtība ir pašu preču vērtība bez apdrošināšanas un pārvadājumu maksas.

4. *Īpašais režīms importa PVN deklarēšanai un maksāšanai par tādu preču, kas importētas no trešām valstīm vai trešām teritorijām, tālpārdošanu, ja neizmanto importa režīmu*

Precēm sūtījumos ar tādu vērtību, ko neapliek ar PVN iepriekš 3. iedaļā izklāstītajā importa režīmā, paredz vienkāršošanas pasākumus (30. punkts). Par šādu importu dalībvalstīm būtu jāatļauj personai, kura uzrāda preces muitai Kopienā (parasti pasta operatori vai kurjerpasta uzņēmumi), vienu reizi mēnesī elektroniski deklarēt un maksāt importa PVN, kas maksājams par šiem sūtījumiem, tās personas interesēs, kurai preces ir paredzētas. Lai vēl vairāk vienkāršotu deklarēšanu, šīm precēm būtu sistemātiski jāuzliek PVN pamatlíkme, ja vien persona, kurai preces ir paredzētas, konkrēti nepieprasa samazinātās líkmes izmantošanu. Samazinātās líkmes gadījumā tomēr būtu nepieciešama standarta muitas deklarācija.

3. pants – Direktīvas 2009/132/EK grozījumi

Direktīvas 2009/132/EK IV sadaļā (23. un 24. pants) paredzēts atbrīvojumsniecīgas vērtības importētām precēm, kuru kopējā vērtība ir robežās starp EUR 10 un EUR 22 (par summas apmēru lemj katra dalībvalsts). Tā kā, izmantojot īpašo režīmu (un tādējādi arī MOSS), būs iespēja deklarēt un maksāt PVN par importētām precēm, kas ir pasūtītas tiešsaistē, un tādējādi PVN iekasēšana tiks ievērojami vienkāršota, tad saglabāt šo atbrīvojumu no PVN vairs nav nepieciešams. Tādēļ priekšlíkumā no 2021. gada 1. janvāra, kas ir ierosinātais importa režīma spēkā stāšanās datums, ir atcelts šis atbrīvojums.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- 1) Padomes Direktīvā 2006/112/EK³ paredzēts īpašs režīms pievienotās vērtības nodokļa (PVN) iekasēšanai tādiem nodokļa maksātājiem, kuri neveic uzņēmējdarbību un sniedz telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskus pakalpojumus personām, kas nav nodokļa maksātājas.
- 2) Padomes Direktīva 2009/132/EK⁴ paredz atbrīvojumu no PVN importētiem maziemniecības vērtības sūtījumiem.
- 3) Šo īpašo režīmu, kas ieviesti no 2015. gada 1. janvāra, novērtējums liecina par vairākiem trūkumiem. Pirmkārt, būtu jāsamazina slogs mikrouzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un neregulāri sniedz šādus pakalpojumus citās dalībvalstīs, lai samazinātu to PVN saistības tajās dalībvalstīs, kurās tie neveic uzņēmējdarbību. Tādēļ būtu jāievieš Kopienas mēroga robežvērtība, līdz kurai minētā pakalpojumu sniegšana ir apliekama ar PVN dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību. Otrkārt, prasība ievērot rēķinu piesūtīšanas un uzskaites veikšanas prasības visās dalībvalstīs, kurās sniedz pakalpojumus, ir ļoti apgrūtināša. Tādējādi, lai samazinātu slogu uzņēmumiem, noteikumiem par rēķinu piesūtīšanu un uzskaites veikšanu vajadzētu būt tiem, kas ir piemērojami tā pakalpojumu sniedzēja, kurš izmanto īpašo režīmu, identifikācijas dalībvalstī. Treškārt, nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, bet kas ir reģistrējušies kā PVN maksātāji dalībvalstī (piemēram, tādēļ, ka tie minētajā dalībvalstī neregulāri veic darījumus, kas apliekami ar PVN), nevar izmantot ne īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, ne īpašo režīmu

¹ OV C , , . lpp.

² OV C , , . lpp.

³ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28 novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁴ Padomes Direktīva 2009/132/EEK (2009. gada 19. oktobris), kas nosaka Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) punkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo importu (OV L 292, 10.11. 2009., 5. lpp.).

nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā. Tādējādi tiek ierosināts, ka šādiem nodokļa maksātājiem vajadzētu būt iespējai izmantot īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā.

- 4) Turklāt novērtējums par īpašajiem režīmiem telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskiem pakalpojumiem, kas ieviesti 2015. gada 1. janvārī, liecina, ka laiks, kas paredzēts prasībai par PVN deklarācijas iesniegšanu, – 20 dienas pēc tā taksācijas perioda beigām, uz ko attiecas deklarācija –, ir par īsu, it īpaši tādiem pakalpojumiem, ko sniedz, izmantojot telekomunikāciju tīklu, saskarni vai portālu, jo uzskata, ka pakalpojumus, kas sniegti, izmantojot minēto telekomunikāciju tīklu, saskarni vai portālu, sniedzis tīkla, saskarnes vai portāla operators, kura pienākums ir iegūt PVN deklarācijas aizpildīšanai nepieciešamo informāciju no katra atsevišķā pakalpojumu sniedzēja. Turklāt novērtējums liecināja arī to, ka prasība izdarīt labojumus konkrētā taksācijas perioda PVN deklarācijā nodokļa maksātājiem ir ļoti apgrūtināša, jo tā var nozīmēt, ka tiem katru ceturksni atkārtoti jāiesniedz vairākas PVN deklarācijas. Tādēļ termiņu PVN deklarācijas iesniegšanai būtu jāpagarina no 20 līdz 30 dienām pēc taksācijas perioda beigām, un nodokļa maksātājiem būtu jāļauj labojumus iepriekšējās PVN deklarācijās veikt nākamajās deklarācijās, nevis tajās deklarācijās, uz ko labojumi attiecas.
- 5) Lai izvairītos no tā, ka nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus, izņemot telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskus pakalpojumus, tādām personām, kuras nav nodokļa maksātājas, jāidentificējas PVN nolūkā katrā dalībvalstī, kur šie pakalpojumi ir apliekami ar PVN, dalībvalstīm būtu jāatļauj nodokļa maksātājiem, kas sniedz šādus pakalpojumus, reģistrācijai, PVN deklarēšanai un PVN maksāšanai izmantot IT sistēmu, kas ļautu tiem deklarēt un maksāt PVN par minētajiem pakalpojumiem vienā dalībvalstī.
- 6) Lai precizētu tvērumu noteikumiem, kuri skar situācijas, kad preces vai pakalpojumi tiek pirkti vai sniegti vai piegādāti tālāk nākamajam pircējam, ņemot vērā tehnoloģiju attīstību, būtu jānorāda atsauci uz jaunajiem elektroniskās mijiedarbības veidiem, ar kuru palīdzību veic darījumus.
- 7) Iekšējā tirgus veidošanas, globalizācijas un tehnoloģiju pilnveidošanās rezultātā ir ļoti strauji uzplaukusi e-komercija un tādējādi arī preču tālpārdošana gadījumos, kad preču piegādes notiek no vienas dalībvalsts uz otru vai arī no trešām teritorijām vai trešām valstīm uz Kopienu. Attiecīgos Direktīvu 2006/112/EK un 2009/132/EK noteikumus būtu jāpielāgo šīm pārmaiņām, ņemot vērā principu, ka nodokļus uzliek galamērķī, un nepieciešamību aizsargāt dalībvalstu nodokļu ieņēmumus, radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecīgajiem uzņēmumiem un samazināt to slogu. Tādēļ īpašo režīmu telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides vai elektroniskiem pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patērīna dalībvalstī, būtu jāattiecinā arī uz preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē, un līdzīgu īpašu režīmu būtu jāievieš attiecībā uz tādu preču tālpārdošanu, kas ir importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm.
- 8) Lai samazinātu slogu uzņēmumiem, kas izmanto īpašo režīmu preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē, būtu jālikvidē pienākumu izsniegt rēķinu par šādiem pārdevumiem. Lai šādiem uzņēmumiem nodrošinātu juridisko noteiktību, normās par to, kā nosakāma šādu preču piegādes vieta, būtu skaidri jāparedz, ka tās piemēro arī tādā gadījumā, kad preces netiešā veidā transportē vai nosūtīta piegādātāja interesēs.
- 9) Īpašā režīma, ko piemēro tādu preču tālpārdošanai, kas importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm, darbības jomu būtu jāierobežo, attiecinot tikai uz tādu

preču pārdevumiem, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, savukārt pārsniedzot minēto vērtību, muitas nolūkiem importēšanas laikā nepieciešama pilna apmēra muitas deklarācija. Lai izvairītos no nodokļu dubultās uzlikšanas, būtu jāievieš atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa, importējot preces, kuras deklarētas saskaņā ar šo īpašo režīmu. Turklāt, lai izvairītos no konkurences kropļojumiem Kopienas un ārpuskopienas piegādātāju starpā un lai izvairītos no zaudētiem nodokļu ieņēmumiem, ir nepieciešams atcelt Direktīvā 2009/132/EK noteikto atbrīvojumu attiecībā uz importētajām precēmniecīgas vērtības sūtījumos.

- 10) Nodokļa maksātājam, kas izmanto īpašo režīmu tādu preču, kas importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm, tālpārdošanai, būtu jāļauj iecelt starpnieku, kurš veic uzņēmējdarbību Kopienā, par personu, kas atbild par PVN nomaksu un par to saistību izpildi, ko paredz šis īpašais režīms, nodokļa maksātāja vārdā un tā interesēs.
- 11) Lai aizsargātu dalībvalstu nodokļu ieņēmumus, nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un izmanto šo īpašo režīmu, būtu jānosaka par pienākumu iecelt starpnieku. Tomēr šo pienākumu nevajadzētu piemērot, ja tam ir pienācīgs pilnvarojums no identifikācijas dalībvalsts vai ja tas veic uzņēmējdarbību tādā valstī, ar kuru Savienība ir noslēgusi savstarpējās palīdzības nolīgumu. Uz šādu pilnvarojumu būtu jāattiecinā precīzu sarakstu ar skaidri noteiktiem kritērijiem.
- 12) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus direktīvas īstenošanā attiecībā uz saraksta izveidošanu, kurā uzskaitītas trešās valstis, ar kurām Savienība ir noslēgusi savstarpējās palīdzības nolīgumu, kura darbības joma ir līdzīga kā Padomes Direktīvā 2008/55/EK⁵ un Padomes Regulā (ES) Nr. 904/2010⁶, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 182/2011⁷. Tā kā trešo valstu saraksta izveidošana ir tieši saistīta ar administratīvo sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā, ir atbilstīgi, ka Komisijai palīdz Administratīvās sadarbības pastāvīgā komiteja, kas izveidota, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 904/2010 58. pantu.
- 13) Pēc ļoti strauja e-komercijas uzplaukuma un atbilstoša mazo Kopienā importēto sūtījumu ar patieso vērtību līdz EUR 150 skaita pieauguma dalībvalstīm būtu sistemātiski jāatļauj izmantot īpašos režīmus importa PVN deklarēšanai un maksāšanai. Šo režīmu var piemērot gadījumā, ja netiek izmantots īpašais režīms tādu preču, kas importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm, tālpārdošanai, un ja pēdējais pircējs nav izvēlējis standarta importa procedūru, lai izmantotu iespējamo samazināto PVN likmi.
- 14) Šīs direktīvas noteikumu piemērošanas datumu nosaka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā laiku, kas nepieciešams, lai īstenotu šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamos pasākumus, un kas nepieciešams dalībvalstīm, lai pielāgotu savu IT sistēmu reģistrācijai un PVN deklarēšanai un maksāšanai.
- 15) Tā kā šīs direktīvas mērķus – proti, PVN saistību vienkāršošanu nav iespējams pietiekami labi sasniegt, dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi, un to var labāk panākt

⁵ Padomes Direktīva 2008/55/EEK (2008. gada 26. maijs) par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem (OV L 150, 10.6.2008., 28. lpp.).

⁶ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 10. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas noteikts minētajā pantā, šī direktīva nepārsniedz to, kas nepieciešams minēto mērķu sasniegšanai.

- 16) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁸ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota direktīvas komponentu saistība ar attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata šādu dokumentu pārsūtīšanu par pamatotu.
- 17) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK un 2009/132/EK,
- IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2018. gada 1. janvāra

No 2018. gada 1. janvāra Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 28. pantu aizstāj ar šādu:

“28. pants

Ja nodokļa maksātājs, kas darbojas savā vārdā, bet kādas citas personas interesēs, ir iesaistīts pakalpojumu sniegšanā, tostarp gadījumos, kad šim nolūkam izmanto telekomunikāciju tīklu, saskarni vai portālu, uzskata, ka tas pats saņēmis un sniedzis šos pakalpojumus.”;

- 2) direktīvas 58. pantu aizstāj ar šādu:

“58. pants

1. Šādu pakalpojumu sniegšanas vieta personai, kas nav nodokļa maksātāja, ir vieta, kur šī persona veic uzņēmējdarbību, vai, ja neveic uzņēmējdarbību, – vieta, kur tai ir pastāvīga adrese vai parastā dzīvesvieta:

- a) telekomunikāciju pakalpojumi;
- b) radio un televīzijas apraides pakalpojumi;
- c) elektroniski sniegti pakalpojumi, jo īpaši II pielikumā minētie pakalpojumi.

Ja pakalpojumu sniedzējs un pakalpojumu saņēmējs sazinās pa elektronisko pastu, tas vien nenožīmē, ka sniegtais pakalpojums ir elektroniski sniegts pakalpojums.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja izpildās šādi nosacījumi:

- a) pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tikai vienā dalībvalstī vai, ja neveic uzņēmējdarbību, – pakalpojumu sniedzēja pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir tikai vienā dalībvalstī;
- b) pakalpojumus sniedz pakalpojumu saņēmējiem, kuri atrodas jebkurā dalībvalstī, kas nav a) apakšpunktā minētā dalībvalsts;

⁸ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- c) šādu pakalpojumu kopējā vērtība, bez PVN, kārtējā kalendārajā gadā un gadā pirms tam nepārsniedz EUR 10 000 vai tā ekvivalentu valsts valūtā.
3. Ja kalendārajā gadā 2. punkta c) apakšpunktā minētā robežvērtība ir pārsniegta, 1. punktu piemēro no pārsniegšanas brīža.
4. Dalībvalsts, kuras teritorijā 2. punktā minētie pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību, vai, ja neveic uzņēmējdarbību, – kuras teritorijā ir to pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, piešķir šādiem pakalpojumu sniedzējiem tiesības izvēlēties iespēju pakalpojumu sniegšanas vietu noteikt saskaņā ar 1. punktu.
5. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai uzraudzītu, vai nodokļa maksātājs atbilst 2. punktā minētajiem kritērijiem.”;
- 3) direktīvas 219.a pantu aizstāj ar šādu:

“219.a pants

1. Uz rēķina piesūtīšanu attiecas tās dalībvalsts noteikumi, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem;
2. Atkāpjoties no 1. punkta, uz rēķina piesūtīšanu attiecas šādi noteikumi:
- a) noteikumi, kurus piemēro dalībvalstī, kur ir pakalpojumu sniedzēja vai preču piegādātāja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kur tam ir pastāvīga iestāde, no kuras sniedz pakalpojumus vai piegādā preces, vai, ja nav šādas vietas vai pastāvīgas iestādes, – kur tam ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, ja:
- i) pakalpojumu sniedzējs vai preču piegādātājs neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem, vai tā filiāle šajā dalībvalstī nepiedalās minētajā preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā 192.a panta b) apakšpunkta nozīmē, un par PVN nomaksu atbildīgā persona ir persona, kurai piegādā preces vai sniedz pakalpojumus;
- ii) preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu Kopienā saskaņā ar V sadaļas noteikumiem;
- b) noteikumi, kurus piemēro tajā dalībvalstī, kur ir identificēts preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs, kurš izmanto kādu no režīmiem, kas minēti XII sadaļas 6. nodaļā.

Ja preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu, un rēķinu izsniedz pircējs (pašaprēķins) vai ja netiek izmantots īpašais režīms, kas minēts XII sadaļas 6. nodaļā, tad piemēro 1. punktu.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neskarot 244. un 248. pantu.”;
- 4) direktīvas 358.a panta 1) punktu aizstāj ar šādu:
- “1) “nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā”, ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes;”
- 5) direktīvas 361. panta 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
- “e) apliecinājums, ka personai Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes.”;

6) direktīvas 369. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Identifikācijas dalībvalsts nosaka laikposmu, cik ilgi šādu uzskaiti glabā nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību Kopienā.”;

7) direktīvas 369.k panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Identifikācijas dalībvalsts nosaka laikposmu, cik ilgi šādu uzskaiti glabā nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību Kopienā.”.

2. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2021. gada 1. janvāra

No 2021. gada 1. janvāra Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

1) direktīvas 14. panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) preču nodošanu, pildot līgumu, saskaņā ar ko par preču pirkšanu vai pārdošanu maksājama komisijas maksa, tostarp gadījumos, kad šim nolūkam izmanto telekomunikāciju tīklu, saskarni vai portālu.”;

2) direktīvas 33. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Atkāpjoties no 32. panta, par tādu preču piegādes vietu, kuras piegādātājs vai cita persona, kura tiešā vai netiešā veidā rīkojas piegādātāja uzdevumā, nosūta vai transportē no dalībvalsts, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts, uzskata vietu, kur preces atrodas, kad beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam, ja ir izpildīti šādi nosacījumi.”;

b) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

“Ja preces ir nosūtītas vai transportētas no trešās teritorijas vai trešās valsts un piegādātājs tās importē dalībvalstī, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana, tad uzskata, ka preces ir piegādātas šajā dalībvalstī, ar nosacījumu, ka PVN par šīm precēm ir deklarēts saskaņā ar īpašo režīmu, kas noteikts XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā.”;

3) svīturo 34. pantu;

4) direktīvas 35. pantu aizstāj ar šādu:

“35. pants

Direktīvas 33. pantu nepiemēro lietotu preču, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu piegādēm 311. panta 1. punkta 1. līdz 4. apakšpunkta nozīmē, ne arī lietotu transportlīdzekļu – kā tie definēti 327. panta 3. punktā – piegādēm, kurām uzliek PVN saskaņā ar attiecīgajiem īpašajiem režīmiem.”;

5) direktīvas 58. panta 2. līdz 5. punktu svīturo;

6) direktīvas V sadaļā iekļauj šādu 3.a nodaļu:

"3.a NODAĻA

Robežvērtība attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kas veic preču piegādes, uz kurām attiecas 33. panta 1. punkts un pakalpojumu sniegšanu, uz ko attiecas 58. pants

59.c pants

1. Direktīvas 33. panta 1. punktu un 58. pantu nepiemēro, ja izpildās šādi nosacījumi:
 - a) preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tikai vienā dalībvalstī vai, ja neveic uzņēmējdarbību, – preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir tikai vienā dalībvalstī;
 - b) Pakalpojumus sniedz vai preces nosūta vai transportē pircējiem, kuri atrodas jebkurā dalībvalstī, kas nav a) apakšpunktā minētā dalībvalsts;
 - c) šajos noteikumos minēto piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu kopējā vērtība, bez PVN, kārtējā kalendārajā gadā un gadā pirms tam nepārsniedz EUR 10 000 vai tā ekvivalentu valsts valūtā.
2. Ja kalendārajā gadā 1. punkta c) apakšpunktā minētā robežvērtība ir pārsniegta, 33. panta 1. punktu un 58. pantu piemēro no pārsniegšanas brīža.
3. Dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas laikā, kad sākas to nosūtīšana vai transportēšana, vai attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kuri piegādā telekomunikāciju un apraides pakalpojumus, kā arī elektroniski sniegtus pakalpojumus, – dalībvalsts, kurā tie veic uzņēmējdarbību, dod tiesības nodokļa maksātājiem, kuri atbilst 1. punkta kritērijiem, izvēlēties iespēju preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas vietu noteikt saskaņā ar 33. panta 1. punktu un 58. pantu.
4. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai uzraudzītu, vai nodokļa maksātājs atbilst 1. punktā minētajiem kritērijiem.”;
- 7) direktīvas 143. panta 1. punktā iekļauj šādu ca) apakšpunktu:

“ca) preču importu, ja PVN ir deklarēts saskaņā ar īpašo režīmu XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā un ja vēlākais importa deklarācijas iesniegšanas brīdī importa dalībvalsts kompetentajai muitas iestādei ir norādīts piegādātāja vai starpnieka, kas rīkojas tā interesēs, PVN identifikācijas numurs, kas piešķirts saskaņā ar 369.q pantu.”;
- 8) direktīvas 178. pantā iekļauj šādu g) apakšpunktu:

“g) ja nodokļa maksātājam ir jāmaksā PVN kā pakalpojumu saņēmējam vai pircējam, piemērojot XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļu, – tā rīcībā jābūt rēķinam vai dokumentam, kas to aizstāj, kuru izsniedzis nodokļa maksātājs, kas izmanto īpašo režīmu, vai attiecīgā gadījumā tā starpnieks, kurā precīzi norādīts samaksātais PVN un PVN identifikācijas numurs, kas piešķirts saskaņā ar 369.q pantu.”;
- 9) direktīvas 220. panta 1. punkta 2) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“2) preču piegādēm, kas minētas 33. pantā, izņemot gadījumus, kad nodokļa maksātājs izmanto īpašo režīmu, kas noteikts XII sadaļas 6. nodaļas 2. iedaļā;”;
- 10) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpaši režīmi nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību un kas Kopienā sniedz tālpārdošanas pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas”

- 11) direktīvas 358. pantu groza šādi:
- a) pantā svīturo 1., 2. un 3. apakšpunktu;
 - b) pantā pievieno šādu 3.a apakšpunktu:
- “3 a) “Preču tālpārdošana” ir tādu preču pārdošana, kā piegādes vietu reglamentē 33. panta 1. punkts, un tādu preču sūtījumus, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, pārdošana, kā piegādes vietu reglamentē 33. panta 2. vai 3. punkts;”;
- 12) direktīvas 2. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpašs režīms pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā”

- 13) direktīvas 358.a pantā iekļauj šādu 3. punktu:
- “3) “patēriņa dalībvalsts” ir tā dalībvalsts, attiecībā uz kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana atbilstīgi V sadaļas 3. nodaļai;”;
- 14) direktīvas 359. pantu aizstāj ar šādu:

“359. pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram nodokļa maksātājam, kurš neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš sniedz pakalpojumus personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta. Šo režīmu piemēro visiem šādiem Kopienā sniegtiem pakalpojumiem.”

- 15) direktīvas 362. pantā svīturo otro teikumu.
- 16) direktīvas 363. panta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
- “a) ja viņš paziņo šai dalībvalstij, ka vairs nesniedz pakalpojumus, uz ko attiecas šis īpašais režīms;”;
- 17) direktīvas 364. un 365. pantu aizstāj ar šādiem:

“364. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un izmanto šo īpašo režīmu, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav sniedzis pakalpojumus, uz ko attiecas īpašais režīms. Deklarāciju iesniedz 30 dienu laikā pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija.

365. pants

PVN deklarācijā norāda PVN identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kur maksājams PVN – taksācijas periodā sniegto pakalpojumu, uz kuriem attiecas īpašais režīms, kopējo vērtību bez PVN, kā arī kopējo summu atbilstoši katrai PVN likmei. Deklarācijā norāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējo summu.

Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā vēlākais trīs gadus pēc datuma, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju saskaņā ar 364. pantu.”;

18) direktīvas 368. pantu aizstāj ar šādu:

“368. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš izmanto šo īpašo režīmu, nevar atskaitīt PVN saskaņā ar šīs direktīvas 168. pantu. Neskarot Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punktu, šādam nodokļa maksātājam atmaksāšanu veic saskaņā ar minēto direktīvu. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar pakalpojumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms.

Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, patērīna dalībvalstī veic arī tādas darbības, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms un saistībā ar kurām tam ir jābūt reģistrētam PVN nolūkā, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz saskaņā ar 250. pantu, atskaita PVN attiecībā uz šīm ar nodokli apliekamām darbībām, uz kurām attiecas šis īpašais režīms.”;

19) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļu aizstāj ar šādu:

“Īpašs režīms preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē un pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patērīna dalībvalstī”

20) direktīvas 369.a pantu groza šādi:

a) pantā pievieno šādu 1.a punktu:

“1a) “Preču tālpārdošana Kopienas iekšienē” ir tādu preču pārdošana, ko piegādātājs vai cita persona, kura tiešā vai netiešā veidā rīkojas piegādātāja uzdevumā, nosūta vai transportē no dalībvalsts, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts, un kā piegādes vietu reglamentē 33. panta 1. punkts.”;

b) pantā pievieno šādu 3. punktu:

“3) “Patērīna dalībvalsts” ir dalībvalsts, par kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana atbilstīgi V sadaļas 3. nodaļai, vai preču tālpārdošanas Kopienas iekšienē gadījumā – dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam.”;

21) direktīvas 369.b un 369.c pantu aizstāj ar šādiem:

“369.b pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram tādām nodokļa maksātājam, kas veic preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē, un jebkuram tādām nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību patērīna dalībvalstī un kas sniedz pakalpojumus personai, kura nav nodokļa maksātāja un kura veic uzņēmējdarbību vai kurai ir pastāvīga adrese vai parastā dzīvesvieta konkrētajā dalībvalstī. Šo īpašo režīmu piemēro visām Kopienā piegādātajām precēm un visiem Kopienā sniegtajiem pakalpojumiem.

369.c pants

Nodokļa maksātājs paziņo identifikācijas dalībvalstij, kad tas sāk vai beidz savu ar nodokli apliekamo darbību, uz ko attiecas īpašais režīms, kā arī par attiecīgām izmaiņām, kuru

rezultātā darbība vairs neatbilst attiecīgajiem nosacījumiem, lai varētu izmantot šo īpašo režīmu. Šo informāciju viņš paziņo elektroniski.”;

22) direktīvas 369.d pantā svītro otro daļu;

23) direktīvas 369.e pantu groza šādi:

a) panta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Identifikācijas dalībvalsts izslēdz nodokļa maksātāju no īpašā režīma jebkurā šādā gadījumā:”

b) panta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) ja viņš paziņo, ka vairs Kopienas iekšienē neveic preču tālpārdošanu un nesniedz pakalpojumus, uz ko attiecas šis īpašais režīms;”;

24) direktīvas 369.f un 369.g pantu aizstāj ar šādiem:

369.f pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav veicis Kopienas iekšienē preču tālpārdošanu vai sniedzis pakalpojumus, uz ko attiecas īpašais režīms. Deklarāciju iesniedz 30 dienu laikā pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija.

369.g pants

1. PVN deklarācijā norāda 369.d pantā minēto identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kur maksājams PVN, – taksācijas periodā Kopienas iekšienē tālpārdoto preču un sniegto pakalpojumu, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, kopējo vērtību bez PVN, kā arī kopējo summu atbilstoši katrai PVN likmei. Deklarācijā norāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējo summu. PVN deklarācijā iekļauj arī labojumus attiecībā uz iepriekšējiem taksācijas periodiem.

2. Ja tādas preces, uz ko attiecas šis īpašais režīms un kuru tālpārdošanu veic Kopienas iekšienē, nosūta vai transportē no dalībvalstīm, kas nav identifikācijas dalībvalsts, tad PVN deklarācijā iekļauj arī šādu pārdevumu kopējo vērtību par katru dalībvalsti, no kuras preces nosūtītas vai transportētas, kopā ar individuālu PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, kuru piešķirusi katra attiecīgā dalībvalsts. PVN deklarācijā šo informāciju ietver par katru dalībvalsti, kas nav identifikācijas dalībvalsts, dalījumā pēc patēriņa dalībvalsts.

3. Ja nodokļa maksātājam, kas sniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, ir viena vai vairākas pastāvīgas iestādes dalībvalstī, kura nav identifikācijas dalībvalsts un no kuras sniedz pakalpojumus, tad PVN deklarācijā iekļauj arī šādu pakalpojumu kopējo vērtību par katru dalībvalsti, kurā nodokļa maksātājam ir pastāvīga iestāde, kopā ar individuālo PVN identifikācijas numuru un šīs iestādes nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, dalījumā pēc patēriņa dalībvalstīm.

4. Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā vēlākais trīs gadus pēc datuma, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju saskaņā ar 369.f pantu.”;

25) direktīvas 369.h panta 1. punkta otrās daļas otro teikumu aizstāj ar šādu:

Ja pakalpojumu sniegšana veikta citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.”;

26) direktīvas 369.i panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, nomaksā PVN, norādot uz attiecīgo PVN deklarāciju, vēlākais – beidzoties termiņam, kura laikā deklarācija jāiesniedz.”;

27) direktīvas 369.j pantu aizstāj ar šādu:

369.j pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz savu ar nodokli apliekamo darbību, uz kuru attiecas šis īpašais režīms, nevar atskaitīt PVN, kas radies patēriņa dalībvalstī, saskaņā ar šīs direktīvas 168. pantu. Neskarot Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punktu un 3. pantu, šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minēto direktīvu.

Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, patēriņa dalībvalstī veic arī tādas darbības, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms un saistībā ar kurām tam ir jābūt reģistrētam PVN nolūkā, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz saskaņā ar 250. pantu, atskaita PVN attiecībā uz šīm ar nodokli apliekamām darbībām, uz kurām attiecas šis īpašais režīms.”;

28) direktīvas 369.k panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms. Minētajai uzskaitē jābūt pietiekami detalizētai, lai patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.”;

29) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļā pievieno šādu 4. iedaļu:

“4. iedaļa

Īpašs režīms tādu preču tālpārdošanai, kas importētas no trešām valstīm vai trešām teritorijām

369.l

Šīs iedaļas nolūkiem un neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro šādas definīcijas:

- 1) “no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošana” ir preču tādos sūtījumos pārdošana, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150 un kuru piegādes vietu reglamentē 33. panta 2. punkts;
- 2) “nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā” ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes;”
- 3) “starpnieks” ir persona, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ko nodokļa maksātājs, kurš veic tādu preču tālpārdošanu, kas importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm, ir iecēlis par personu, kura atbild par PVN nomaksu un par to saistību izpildi, ko paredz šis īpašais režīms, nodokļa maksātāja vārdā un tā interesēs.
- 4) “identifikācijas dalībvalsts” ir šāda:

- a) ja nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību Kopienā, – dalībvalsts, ar kuru tas sazinās;
 - b) ja nodokļa maksātājs pastāvīgi veic saimniecisko darbību ārpus Kopienas, bet tam Kopienā ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes, – dalībvalsts, kurā ir pastāvīgā iestāde un kuru nodokļa maksātājs norāda kā valsti, kurā tas izmantos šo īpašo režīmu;
 - c) ja nodokļa maksātājs kādā dalībvalstī pastāvīgi veic saimniecisko darbību – minētā dalībvalsts;
 - d) ja starpnieks kādā dalībvalstī pastāvīgi veic saimniecisko darbību – minētā dalībvalsts;
 - e) ja starpnieks pastāvīgi veic saimniecisko darbību ārpus Kopienas, bet tam Kopienā ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes, – dalībvalsts, kurā ir pastāvīgā iestāde un kuru starpnieks norāda kā valsti, kurā tas izmantos šo īpašo režīmu;
- 5) “patēriņa dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam;

369.m pants

1. Dalībvalstis atļauj tādu preču tālpārdošanā, kuras importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm, izmantot šo īpašo režīmu šādiem nodokļa maksātājiem:

- a) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš veic tādu preču tālpārdošanu, kas importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm;
- b) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic vai neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš veic tādu preču tālpārdošanu, kas importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm, un kuru pārstāv starpnieks, kurš veic uzņēmējdarbību Kopienā;
- c) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš veic tādu preču tālpārdošanu, kuras importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm, un kuru ir pienācīgi pilnvarojusi identifikācijas dalībvalsts, ja izpildās šādi kritēriji:
 - i) nav nopietnu vai atkārtotu tiesību aktu muitas jomā un nodokļu noteikumu pārkāpumu, tostarp nav liecību par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību;
 - ii) nodokļa maksātājs ir pierādījis, ka tam ir ļoti laba kontrole pār savām darbībām un preču plūsmu, izmantojot sistēmu, ar kuru pārvalda komerciālo un attiecīgā gadījumā pārvaldājumu uzskaiti, kas ļauj veikt pienācīgu muitas un nodokļu kontroli;
 - iii) finansiāla maksātpēja, ko uzskata par pierādītu tad, ja pieteikuma iesniedzējam ir labs finansiālais stāvoklis, kas ir pietiekams, lai pildītu saistības, ņemot vērā attiecīgā saimnieciskās darbības veida specifiku;
- d) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic uzņēmējdarbību trešā valstī, ar ko Savienība ir noslēgusi tādu nolīgumu par savstarpēju sadarbību, kura darbības joma ir līdzīga Padomes Direktīvai 2008/55/EK* un Regulai (ES) Nr. 904/2010 un kurš veic preču tālpārdošanu no minētās trešās valsts.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko izveido šā panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto trešo valstu sarakstu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011

5. pantā minēto pārbaudes procedūru, un šim nolūkam izmanto komiteju, kura izveidota ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 58. pantu.

369.n pants

Tādu preču, kas importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm, tālpārdošanā, par ko PVN deklarēts saskaņā ar šo īpašo režīmu, nodokļa objekts rodas un PVN ir uzliekams piegādes brīdī. Preces uzskata par piegādātām brīdī, kad ir saņemts maksājums.

369.o pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai starpnieks, kurš rīkojas tā interesēs, informē identifikācijas dalībvalsti par to, ka tas sāk vai beidz savu darbību saskaņā ar šo īpašo režīmu vai ka tas maina šo darbību tādā mērā, ka tā vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai. Šo informāciju paziņo elektroniski.

369.p pants

1. Nodokļa maksātājs, kurš neizmanto starpnieku, pirms šā īpašā režīma izmantošanas sākuma sniedz identifikācijas dalībvalstij šādu informāciju:

- a) nosaukums;
- b) pasta adrese;
- c) elektroniskā adrese, ietverot tīmekļa vietnes;
- d) PVN identifikācijas numurs vai valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs.

2. Starpnieks pirms šā īpašā režīma izmantošanas sākuma viena vai vairāku nodokļa maksātāju interesēs sniedz identifikācijas dalībvalstij šādu informāciju:

- a) nosaukums;
- b) pasta adrese;
- c) elektroniskā adrese, ietverot tīmekļa vietnes;
- d) PVN identifikācijas numurs;
- e) nodokļa maksātāju, ko tas pārstāv, saraksts kopā ar to pasta adresi, elektronisko adresi un tīmekļa vietnēm, PVN identifikācijas numuru un valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru.

3. Jebkurš nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai attiecīgā gadījumā tā starpnieks paziņo identifikācijas dalībvalstij par jebkurām izmaiņām sniegtajā informācijā.

369.q pants

1. Identifikācijas dalībvalsts nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, piešķir individuālu PVN identifikācijas numuru un paziņo to viņam elektroniski.

2. Identifikācijas dalībvalsts nodokļa maksātājam, kas darbojas tā nodokļa maksātāja interesēs, kurš izmanto šo īpašo režīmu, piešķir individuālu PVN identifikācijas numuru un paziņo to viņam elektroniski. Ja starpnieks rīkojas vairāk nekā viena nodokļa maksātāja interesēs, minēto identifikācijas numuru piemēro visām viņa darbībām saskaņā ar šo režīmu.

3. PVN identifikācijas numuru, kas piešķirts saskaņā ar 1. un 2. punktu, izmanto vienīgi šā īpašā režīma nolūkiem.

369.r pants

1. Turpmāk norādītajos gadījumos identifikācijas dalībvalsts svītro nodokļa maksātāju no identifikācijas reģistra:

- a) ja tas paziņo identifikācijas dalībvalstij, kas tas vairs neveic tādu preču, kas importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm, tālpārdošanu;
- b) ja citādā veidā var uzskatīt, ka tādu preču, kuras importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm, tālpārdošanas darbības ir beigušās;
- c) ja tas vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai;
- d) ja tas pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.

2. Turpmāk norādītajos gadījumos identifikācijas dalībvalsts svītro starpnieku no identifikācijas reģistra:

- a) ja tas divus kalendārā gada ceturkšņus pēc kārtas nav darbojies kā starpnieks tāda nodokļa maksātāja interesēs, kurš izmanto šo īpašo režīmu;
- b) ja tas vairs neatbilst citiem nosacījumiem, lai darbotos par starpnieku;
- c) ja tas pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.

369.s pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai tā starpnieks, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai ir vai nav veikta tādu preču tālpārdošana, kas importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm. Deklarāciju iesniedz 30 dienu laikā pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija.

Ja PVN deklarācija ir iesniegta saskaņā ar pirmo daļu, dalībvalstis PVN nolūkiem importēšanas laikā neuzliek nekādas citas papildu saistības vai formalitātes.

369.t pants

1. PVN deklarācijā norāda 369.q pantā minēto PVN identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN – no trešām teritorijām vai trešām valstīm importēto preču tālpārdošanas, par kuru taksācijas periodā bija uzliekams PVN, kopējo vērtību bez PVN un kopējo summu atbilstoši katrai PVN likmei. Deklarācijā norāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējo summu.

2. Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā vēlākais trīs gadus pēc datuma, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju saskaņā ar 369.s pantu.

3. Starpniekam, kuru iecēlis viens vai vairāki nodokļa maksātāji, kas izmanto šo īpašo režīmu, PVN deklarācijā nav konkrēti jānorāda katra nodokļa maksātāja piegādes, par kuru PVN nomaksu tas ir atbildīgs.

369.u pants

1. PVN deklarāciju noformē euro valūtā.

Dalībvalstis, kuras nav pieņēmušas euro, var noteikt, ka PVN deklarāciju sagatavo šo valstu valūtā. Ja preču pārdošana veikta citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo

režīmu, vai tā starpnieks, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.”

2. Konvertāciju veic, piemērojot valūtas maiņas kursus, kurus Eiropas Centrālā banka publicējusi attiecīgajai dienai vai, ja attiecīgajai dienai nav šādas publikācijas, tad nākamajai publikācijas dienai.

369.v pants

“Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai tā starpnieks, nomaksā PVN, norādot uz attiecīgo PVN deklarāciju, vēlākais – beidzoties termiņam, kura laikā deklarācija jāiesniedz.”

Maksājumu veic identifikācijas dalībvalsts noteiktā bankas kontā, kurš denominēts euro. Dalībvalstis, kas nav pieņēmušas euro, var prasīt, lai maksājumu veic bankas kontā, kas denominēts attiecīgās valsts valūtā.

369.w pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz savu ar nodokli apliekamo darbību, uz kuru attiecas šis īpašais režīms, nevar atskaitīt PVN, kas radies patēriņa dalībvalstīs, saskaņā ar šīs direktīvas 168. pantu. Neskarot Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punktu un Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punktu un 3. pantu, šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minētajām direktīvām. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar precēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms.

Ja nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, ir reģistrēts PVN nolūkā identifikācijas dalībvalstī attiecībā uz citām darbībām, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz saskaņā ar 250. pantu, atskaita PVN attiecībā uz šīm ar nodokli apliekamām darbībām, uz kurām attiecas šis īpašais režīms.

369.x pants

1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms. Starpnieks veic uzskaiti par katru nodokļa maksātāju, ko tas pārstāv. Minētajai uzskaitē jābūt pietiekami detalizētai, lai patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.

2. Šā panta 1. punktā minēto uzskaiti pēc pieprasījuma elektroniski dara pieejamu patēriņa dalībvalstij un identifikācijas dalībvalstij.

“Identifikācijas dalībvalsts nosaka laiku, cik ilgi šādu uzskaiti glabā nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību Kopienā.

* Padomes Direktīva 2008/55/EEK (2008. gada 26. maijs) par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem (OV L 150, 10.6.2008., 28. lpp.).”

30) direktīvas XII sadaļā pievieno šādu 7. nodaļu:

“7. NODAĻA

Īpašs režīms importa PVN deklarēšanai un samaksai

369.y pants

Ja persona, kas ir importēto preču tādos sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, saņēmējs, neizvēlas standarta režīmu preču importēšanai, tostarp samazinātās PVN likmes piemērošanu saskaņā ar 94. panta 2. punktu, tad importēšanas dalībvalsts ļauj personai, kura uzrāda preces muitai Kopienas teritorijā, izmantot īpašo režīmu importa PVN deklarēšanai un samaksai attiecībā uz precēm, kuru nosūtīšana vai transportēšana beidzas minētajā dalībvalstī.

369.z pants

1. Īpašā režīma nolūkiem piemēro šādus noteikumus:
 - a) persona, kura ir preču saņēmēja, ir atbildīga par PVN nomaksu;
 - b) persona, kura uzrāda preces muitā Kopienas teritorijā, ir atbildīga par PVN iekasēšanu no personas, kura ir preču saņēmēja.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka persona, kura uzrāda preces muitā Kopienas teritorijā, veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka preču saņēmējs samaksā pareizu nodokļa summu.

369.za pants

Atkāpjoties no 94. panta 2. punkta, importēšanas dalībvalstī piemērojamo PVN pamatlikmi piemēro, izmantojot šo īpašo režīmu.

369.zb pants

1. Dalībvalstis ļauj PVN, kas iekasēts saskaņā ar šo īpašo režīmu, deklarēt elektroniski mēneša deklarācijā. Deklarācijā norāda PVN kopsummu, kas iekasēta attiecīgajā kalendārajā mēnesī.
2. Dalībvalstis piemēro prasību, ka 1. pantā minētais PVN ir maksājams līdz nākamā mēneša beigām pēc importēšanas.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka personas, kuras izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, tik ilgi, kā nosaka importēšanas dalībvalsts. Šī uzskaitē ir pietiekami detalizēta, lai patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN ir deklarēts pareizi, un PVN summu nosūtīt elektroniski pēc importa dalībvalsts pieprasījuma.

3. pants

Grozījums Direktīvā 2009/132/EK

No 2021. gada 1. janvāra Direktīvā 2009/132/EK svīturo IV sadaļu.

4. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2017. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Dalībvalstis vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. un 3. panta prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Tās vēlākais no 2018. gada 1. janvāra piemēro noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības.

Tās vēlākais no 2021. gada 1. janvāra piemēro noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. un 3. panta prasības.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*